



Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

B-5-52

KUIFJE

19

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

LEENTJE
MEENDE DAT ZIJ
DE SITUATIE
MOEST REDDEN...
OF
OOM ELEMIR
DAARMEE
GEDIEND IS?



DE UURWERKEN
Tijds
"VERTELLEN JULIE
DE GESCHIEDENIS VAN
**DE WEERGEVONDEN
TIJD**




Hoe onwaarschijnlijk ook, dit verhaal begint in de hemel... waar we Sint Pieter in volle actie zien. Hij regelt de tijd op de wereld, zorgt er voor dat narde, zon en maan draaien zoals het hoort...



Dank zij St Pieter's onverpoosde arbeid liep alles gesmeerd tot...

Verdraaid! M'n zandloper!



Deugnet, wat heb je nu uitgezet? Hoe zal ik nu de tijd meten?



Wat zal er nu gebeuren? Op aarde moet het er lief uit zien! En de president van de V.V.M.E.S. (1) zal me een bewijssing geven...



Hier de B.N.R.O... Het Koninklijk Weerkundig Instituut deelt ons zo juist mede, dat het onmogelijk is inslachten te verspreiden over de vreedende stand van zon en maan...

Zelfs de haan verliest het hoofd, ook hij is geen betrouwbare weerkundige meer!

(1) Vereniging van Maan- en Sterrekijkers.

Onze lieve Moeder

TOEN de Vlaamse Nobelprijswinnaar Prof. Dr C. Heymans vóór enkele weken te Gent gevierd werd, betrof hij zijn moeder die op de eerste rij zat in de huld, door haar in volle academische zitting de prachtige bloementuit, die men hem geschonken had, aan te bieden.

Er is geen mens ter wereld waar we meer eerbied, liefde en genegenheid voor voelen dan voor onze moeder, die de engelbewaarder van onze prille jeugd was, onze toevlucht in alle tegenlag, de enige die ons steeds tegen alles en allen in begrepen, beschermd, gesteund en geholpen heeft. We mogen de grootste dwaasheid begaan hebben, de enige die ons zal trouw blijven, is onze moeder. Hoe zouden we dan voor haar geen grenzeloze eerbied hebben? Hoe zouden we haar, die ons in tegenwoordig nooit zal verlaten, niet laten delen in de eer die ons te beurt valt?

Wiens naam ligt op de lippen van alle mensen in hoogste nood? Wie stond er naast het kruis? Is het dan te verwonderen het beeld dat de kunstenaars van hun moeder gemaakt hebben in hout, steen, in kleuren of in versen, dikwijls tot hun beste en spontaanste werken gerekend worden? Denk maar even aan het ontroerend «Moederken» van Guido Gezelle!

Het is nu Moederkensdag. Laten we naar onze moeder gaan en haar onze dank en genegenheid betuigen. Met woorden zullen we dat niet kunnen, maar moeder zal onze innige dankbaarheid in onze ogen lezen.

Kuifje



Brievenbus

E. Quispel, Rotterdam. — Ik heb vernomen dat je soms nogal slordig bent met je boeken en schriften, en dat je abonnement op ons blad daardoor in groot gevaar verkeert. Doe eens je best om een zorgzame jongen te worden. Het ware toch jammer dat je Kuifje niet langer zou meten lezen? Mag ik op je rekenen? Hartelijk!

Roland Corlyu, Borgerhout. — Hoe gaat het met de club Roland? Heb je reeds vele nieuwe leden aangeworven? Ik verwacht nieuws! Met mijn beste groeten aan al de leden.

Jules Mortier, van Tielt, zond ons volgend rijmpje dat we graag afdrucken:
Laat ons blij en vrolijk zijn,
't Wordt weer Lente en dat is fijn!
Voorbij de lange avonden,
De zon komt lief door 't venster
Bloem en struik gaan alweer bloeien,
en ook Kuifje zal nog groeien!

Wie doet het nog beter? Ik verwacht enkele werkjes van onze jonge dichters. De beste worden in «Kuifje» bij gelegenheid afgedrukt.

Frans van den Brande, Hekelgen. — Dat is inderdaad een goed onderwerp. We zullen het in een van onze volgende nummers behandelen. Met mijn beste groeten.

Erik van Ruysbeek, Gent. — Die nummers zijn totaal uitgeput. We beschikken zelf maar over een paar exemplaren meer voor onze documentatie. Hartelijk,

HET SIGNAAL STAAT OP ROOD

zo luidt de titel van het nieuw tekenverhaal van
J. MARTIN
dat binnenkort in «KUIFJE» verschijnt.



DE KUIFJE'S BON

BRIEFVIBUS

Guy Deccrua, Montignies. — De letters in de linker benedenhoek van de Kuifje's bon duiden het merk aan. Vch wil zeggen = Victoria-chocolade en M = Materne. Adelzake Guindt, Katro. — Het verbaast ons te vernemen dat je de Kuifje's bons verzamelt.

Jules Moons. — Je premie opgezonden aan het door jou aangegeven adres, kwam terug met de vermelding «onvoldoende adres».

Theunis, Palmans. — Onvoldoende adres. Je premie wacht hier tot je het ons stuurt.

René Gabry, Doornik. — Je volledige adres zenden!

...Meskens. — Waar woon je, vriend?

De Veldre, Hamme o.Durme. — Stuur ons je volledige en duidelijk geschreven adres!

De KUIFJE's BON staat op de producten van de volgende firma's:

DE CHOCOLADE EN PRALINES

VICTORIA

DE BISCUITS

VICTORIA

DE TOFFES

VICTORIA

MARGARINE

INA

HET BROODSMEERSEL

CHOCOSWEET

TOILETZEEP

KUIFJE

HUISHOUDZEEP

PALMEX

OOK DE TAFELOLIE

PRINSOR

VAN PALMAFINA

DE CONFITURES

EN FRUITSIROOP

MATERNE

DE DIEPGEKOELDE

GRONTEN

EN VRUCHTEN

FRIMA

DE BESCHUITEN

HEUDEBERT

DE DEEGWAREN

TOSELLI

DE SIROPEN

PROSMANS

EN

PRINCE DE LIEGE

HET WEEKBLAD

KUIFJE

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Cori zet zich na een wandeling op een bank en droomt dat hij, onder bevel van Piet Hgin, de Spanjaarden verslaat. Plotseling wordt hij door twee nietdeugen aangevallen, die het op zijn beurs gemunt hebben...



(Wordt voortgezet.)

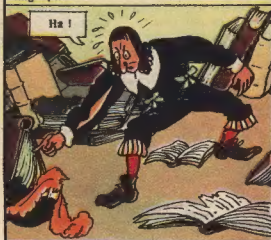
De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN

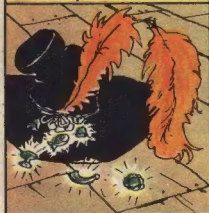
VAN JACQUES LAUDY

Babylas de la Veranda heeft zijn broer, Pedro, opgesloten in een kelder van het kasteel. Met Kunegonde, zijn dochter, zoekt hij de wonderbare smaragden...

De bandiet begint woedend de hoed van zijn broer stuk te trappen en houdt dan plotseling op...



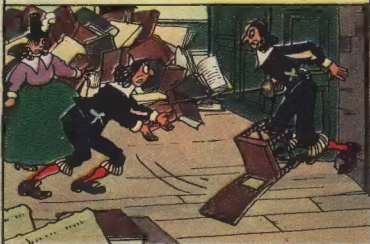
De vijf elken aan de hoed van Pedro de la Veranda zijn opgesprongen en daaruit kwamen de smaragden van de Conquistador te voorschijn...



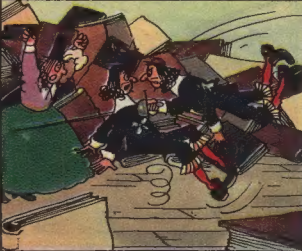
Pedro de la Veranda kon losgeraken en verschijnt met de degen in de hand...



Rap als de bliksem gooit Babylas hem een stoel tussen de benen...



...de opgeheven degen doorsteekt Babylas en stuurt zijn zwarte ziel naar de hel!



Gek van woede slaat Kunegonde haar oom met een stoel op het hoofd...



Op dit ogenblik stuiven Hassan en Kaddoor binnen, en kijken verschrikt naar het wrede schouwspel...



We kunnen voor hen niets meer doen...



Nu zijn de smaragden voor mij!



Kunegonde bukt zich en raapt de smaragden op...





Tijl Vifenspiegel



De inwoners van Damme hebben een klopjacht op de weerwolf georganiseerd. Nele rent naar het dorp om de barbaer te halen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

De weerwolf haalt een voorramp op zijn achtervolgers en huilt uitdagend



De weerwolf! Heilige Maagd, als hij me ziet, ben ik verloren



Nele snelt angstig naar een verlaten molen om zich daar te verbergen



Enkele deelnemers aan de klopjacht vinden de sporen van de weerwolf en delen zulke met horengestoot aan een andere groep mee



De weerwolf hoort het hoorngeschal en klimt in een boom. Van hieruit kan hij de twee groepen zien aanrukken...



Verre sporen! Het monster kan dus niet ver meer af zijn. Dat iedereen op zijn hoede weze! Voorzichtig voortwaarts...



Opgejaagd vlucht de weerwolf eveneens naar de oude molen, waar Nele een onderkomen vond



Een zware sneeuwval wist op dit ogenblik alle sporen uit en de achtervolgers zoeken tevergeefs...



Wanneer de weerwolf grommend binnendringt in de molen, vlucht Nele in doodgeangt dieper onder het verlaten gebouw in...





Het PLATINA-BEELDJE



DE ONTKNOPING NADER

MIJNE HEREN, zo begon Jaak en hij kleurde lichtjes, mijn oom heeft me gevraagd jullie zijn overwegingen en gevolgtrekkingen mee te delen, terwijl hij in de stad uitrust van de vermoelissen welke het onderzoek met zich bracht...

In het salon van de kapitein zaten de Ras, Tifon Palamos, Laifance, luitenant Morovitch en Sidonie, die de hulp van Marina nog nodig had, en verder prinses Balthie en haar gouvernante. Iedereen luisterde oplettend behalve Sidonie die misschien nog pijn had en Balkis, deze laatste oordeelde wellicht dat politiegemeinen een prinses niet waardig zijn. Colonel zat op de arm van Sidonie en sloeg zijn vleugels uit telkens het verhaal erg spannend werd.

Ras Lipari Mahonen besluit naar zijn land terug te keren en scheept met zijn gevolg in op de «Ruiten Aas». Colerette staat in voor de bewaking van de kostbare Platina Kat. Jaak, Marina en Sidonie vergezellen hem. De bandieten zijn natuurlijk ook van de partij en op een nacht woagt Mijnheer Twaalf, het hoofd van de bende, een aanval op de Platina Kat. Jaak en Marina kunnen de diefstal verhinderen, de bandiet vlucht in de kajuit van Sidonie. Deze wordt door Mijnheer Twaalf naar de vingers gewond. Kapitein Gourgourax, handelaar van Mijnheer Twaalf, wordt vermoord. De «Ruiten Aas» gaat in Port Said voor anker, Colerette wordt aangehouden, dank zij de tussenkomst van Jaak...

dat Joestat toen nog niet ontmaskerd was en dus vrij spel had. Joestat verdween, maar de zaken gingen niet beter. Integendeel...

De aanwezigen keken Jaak vreemd aan. Waar wou die jongen naartoe?

— Nauwelijks zitten we in de trein voor Marseille of er wordt gestolen en weer is de «Kat» in gevaar. Vele leden van de bende waren in de trein geslopen — en waagden hun kans. Zij werden echter allemaal herkend en op de vlucht gejaagd en... toch gaat het ofensief van de bandieten ver-

— Prachtig! Prachtig! riep de Ras gestidrig. Ga voort, jonge vriend, ik geef je nu reeds de Ster met zeven takken, die het recht geeft met een regenscherm het paleis van de Negus binnen te treden!

Ik dank Zijne Hoogheid, zei Ypsilon, terwijl hij de drie rituele buigingen maakte. Ik ga dus verder met m'n betoeg of liever met het betoeg van Colerette in wiens naam ik het woord voer...

— Dus, er bestaat tussen mijn oom en de chef van de bende ongetwijfeld een schakel. Van het bestaan van deze schakel is mijn oom zich niet dadelijk bewust geworden;

het kwam langzaam maar zeker. Diezelfde schakel bestaat ook tussen Mijnheer Twaalf en mijn zus Marina en... ook tussen Mijnheer Twaalf en Sidonie. We zijn immers samen gekomen! En zijn we niet telkens met z'n vieren, op enkele uilzondelingen na?

De spreker wachte even als wou hij z'n publiek werkelijk ondervragen. Daar niemand de mond opende, vervolgde hij:

— En van ons vieren, is het Sidonie die 't nauwst in betrekking staat met die gevaarlijke en onzichbare benedeider... Toen oom in Brussel het dreigbriefje van onder de deur haalde, stond Sidonie op twee passen van hem. In Hotel Imperial werd de Platina Kat gestolen en waar vonden we het juweel terug? In de boeschtaps van Sidonie. De dief had z'n kostbare last daar voorlopig en blijkaar in zeven haasten verborgen... Waar is Sidonie als, in de trein van Parijs naar Marseille, de reizigers door een gemaskerde bestolen worden en Laifance bewusteloos geslagen wordt? Niet ver uit de buurt! In Marseille ziet m'n oom de geheimzinnige Mijnheer Twaalf in een kroeg van de Oude Ha-

ven. Hij moet vluchten, wordt op de helen gevolgd door de bandieten en tuimelt in de armen van de eerbiedwaardige Sidonie, die mosterd gijg halen voor onze voetbadden...

In het Consulaat laat Mijnheer Twaalf een domino dubbel zes in de jaskak van luitenant Morovitch glijden, doch verkeert in de mening, dat hij ze in de zak van Gourgourax' regenmantel steekt. En waar hangen die regenmantels? In de hall naast het klein salon waar Sidonie wachtte... Zij is in haar kajuit, niemand heeft haar ten minste op een andere plaats van het schip opgemerkt, wanneer de detective op bevel van Mijnheer Twaalf in zee wordt gegooid. De buitenaar beproeft nogmaals de «Kat» in handen te krijgen, het mislukt en waar vlucht hij? In de kajuit van Sidonie. Er knallen schoten, er wordt gevochten en Sidonie wordt gewond... heel eigenaardige wonden trouwens...

Het was doodstil, iedereen luisterde met gespannen aandacht. Plotseling floot Marina om aan haar gevoelens lucht te geven...

— Herinneren we even hoe alles gebeurde. De buitenaar kwam binnen, stortte zich op het juweel, maar kwetste zich aan de punten van het schild, dat ik tijdig voor de Platina Kat had kunnen plaatsen. De buitenaar moet zich ongetwijfeld aan de handen bezeerd hebben. Eep ogenblik later wordt Sidonie op haar beurt gewond, zagezeggd door de revolverschoten van de bandiet. Waar is ze gewond? Aan de vingers? Zieh aan de vingers kwetsen door schoten die in het wilde gelost worden is niet zo makkelijk... Stemt dit alles niet tot nadenken? Het arme slachtoffer heeft bovendien haar wonden dadelijk zelf verbonden, ze wou niet dat we er naar keken, alhoewel dit interessant zou geweest zijn...

Op dit ogenblik hing er een geweldige spanning in de lucht en iedereen keerde zich naar de oude vrouw, die klein en verschrompeld op haar stoel zat met de kanarie op de schoot. Het leek wel of ze geen enkel woord van de uitzending begrepen had. Ze streelde Colonel met haar verbonden handen en murmelde:

Die jongen is niet op z'n tong gevallen, hé, Colonel. Neen, hij praat als een boek!



Mijne Heren, zo begon Jaak, en kleurde lichtjes...

— Sedert lang, zo vervolgde Jaak, denk ik mijn oom dat heel de zaak van de Platina Kat tot in de puntjes werd voorbereid en geleid door Mijnheer Twaalf, op het terrein door hem zelf uitgekozen. In de onmiddellijke omgeving van de Ras, had hij een handelaar en wel Joestat. Nochlans is het deze Joestat die voorstelde de hulp in te roepen van Colerette. De valse secretaris, handelaar van de bende, zet dus de dieven hun grootste vijand in de weg. Vinden jullie dat normaal? De aanwezigheid van Colerette bij de Platina Kat heeft slechts voor gevolg, dat de aanslagen op het juweel verdubbeld worden. Herinneren jullie zich de nacht in het Imperial Hotel? Het is waar,

der. Hoe was zulks mogelijk? Op de boot zien we hetzelfde verschijnsel: Colerette maakt de kleine «maitre d'hôtel» onschadelijk, ruimt de twee stokers van de baan, ontdekt zich van Joestat, die in een van de reddingsloepen verborgen zat, en ontmaskert de twee matrozen die door Joestat betaald waren. En bij dit alles wijkt het gevaar niet. Integendeel, het komt telkens weer terug. Men zou zeggen, dat mijn oom iets of iemand met zich meedraagt, die de vijand heeft, aanmoedigt... leidt...

Men kon een muis horen lopen, zo stil was het in het salon.

— Die iemand... waarom zouden we hem geen naam geven? Waaraan zouden we niet veronderstellen, dat die iemand Mijnheer Twaalf in hoogsteigen persoon is?

Volgende week:

DE ONTSNAPPINGSPOGING...



De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON

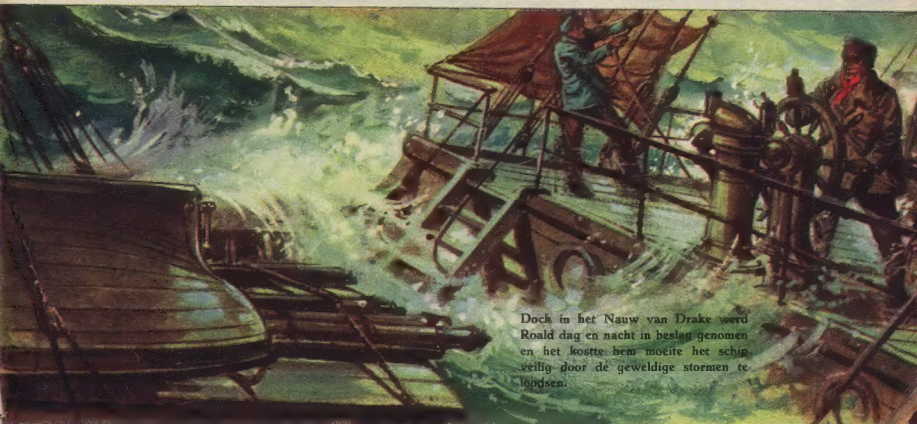
Roald Amundsen, die er steeds van gedroomd heeft, het eeuwige Poolijs te verkennen, wordt door Adrien de Gerlache aangeworven als eerste officier aan boord van de « Belgica »...



De « Belgica », een mooie driemaster, zeilde op 16 Augustus 1899 de haven van Antwerpen uit om voor de eerste keer, sloeg Amundsen de weg naar het Zuiden in.



Wanneer zijn wachtbeurt ten einde was, luisterde Amundsen niet genoeg naar de verhalen van chirurg E. A. Cock, een eigenaardig man, die op zijn reizen had vergezeld.



Doch in het Nauw van Drake werd Roald dag en nacht in beslag genomen en het kostte hem moeite het schip veilig door de geweldige stormen te loodsen.

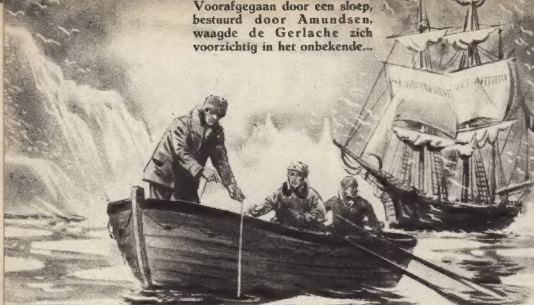


Het orkaan joeg de « Belgica » in een nevelzone. Dagenlang stuurde de jonge officier het schip als in het ijle. Water, noch lucht waren te bespeuren...



In Maart landde de « Belgica » op Brabant. In het Oosten van het Land van Graham, strekte zich een zee uit die men nog niet kende en Golf van Hughes heette...

Vooraan door een sloep, bestuurd door Amundsen, waagde de Gerlache zich voorzichtig in het onbekende...



's Avonds zaten de drie mannen bij elkaar, doch spraken niet: zij hoopen de volgende morgen de rotsen te vinden, die de Golf van Hughes afsloten.



Daar ze te midden van rotsbergen voortdurend. Die morgen kon hij vaststellen dat het lood de grond niet raakte. Men doopte de zeezante Nauw van Gerlache...



...en tekende een nauwkeurige kaart van de zeestraat. Dan steevende de «Belgica» naar de magnetische Zuidpool op 75° breedte en 130° W-lengte. Ze moesten hiervoor een weg zoeken tussen de nog slechts vaag gekende Biscot-eilanden.



Dan stonden ze voor het Land van Alexander, het laatste gekende punt op de kaart. Wat zouden ze verder vinden? Een muur van ijs? De koene zeehul trachtten dat mysterie te doorgronden.



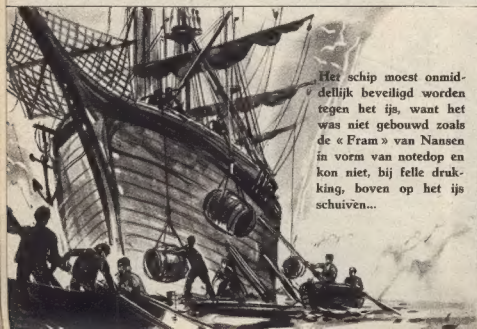
Heftige windstoten deden het schip kraken, telkens weer bestond gevaar op een drijvende ijsberg te lopen. De officieren en matrozen die enkele uren rust konden nemen, ontkleedden zich niet, alhoewel hun pakken stijf stonden van het zout...



Het was Herfst geworden aan de Zuidpool en langzaam sloten zich de hoge ijsbergen (soms 400 meter) rond de kleine «Belgica», die bodanden geschud en geschokt werd door de geweldige orkanen...



Het onvermijdelijke gebeurde. De geweldige ijsmuur schoof helemaal dicht en de op 10 Maart 1898 was de «Belgica» helemaal ingesloten alhoewel ze nauwelijks de 70° W-L voorbij waren...



Het schip moest onmiddellijk beveiligd worden tegen het ijs, want het was niet gebouwd zoals de «Fram» van Nansen in vorm van notepad en kon niet, bij felle drukking, boven op het ijs schuiven...



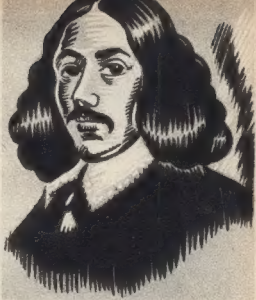
Men bouwde staketten rond het schip, spande kettingen, verstevigde het raam met een gordel van hout en schraagde de flanken met balken en vaten...



De driemaster was echter aan de macht van het ijs overgeleverd. Een rilling ervan kon hem ieder ogenblik verbrijzelen. Hoelang zouden schip en mensen het moeten afdwingen in dat ongena-dige ijs?

(Wordt voortgezet)

Jon van Riebeeck



Zaterdag wierp de « Drommedaris », een der schepen van de Oost-Indische Compagnie, het anker uit in de Tafelbaai. Het schip was met volle zeilen de kust genaderd en werd met een *exultans* begroet. Onder een heldere hemel begroeten de commandeur en de bemanning van de « Drommedaris » zich in vier sloepen aan land, waar de koene zeeman en zijn volk hartelijk verwelkomd werden... zo luide een Reuter-telegram, dat enkele weken geleden in de pers verscheen, over de grootse herdenkingsplechtigheden van de 300ste verjaardag van de stichting van de Kaapkolonie door commandeur Jan van Riebeeck.

IN het jaar van de Dordtse Synode 1618 zag in het Gelderse dorp Culemborg Jan Anthonie van Riebeeck het levenslicht. Zijn vader voerde het commando over fiere Hollandse schepen en zijn moeder was een burgemeestersdochter. Vader van Riebeeck hield er niet aan dat zijn zoon zou varon, en hij oriënteerde zijn studies naar het heelmeesterschap. Maar het zeemansbloed stroomde in Jan's aderen en in 1639 trad hij als scheepsheelmeester in dienst van de machtige Oost-Indische Compagnie. Het jaar daarop zag hij voor het eerst Batavia, de hoofdstad van 't nieuwe Nederlands Indische rijk, waarover zijn dorpsgenoot Anthony van Dienien als gouverneur-generaal het bewind voerde. Van Riebeeck troosteerde met de schepen van de Compagnie alle oceanen, zette ook voet aan wal in Japan en Tonkin. Toen hij zich in Tonkin als handelaar gevestigd had, werd hij door de Heren Zeventien terug geroepen en uit de Compagniedienst ontslagen. In die jaren huwde hij Maria de la Querelle, een Waalse predikantsdochter. Jan van Riebeeck bood opnieuw zijn diensten aan en werd aanvaard. Hij kreeg zelfs de eervolle opdracht het plan, waarvoor hij geijverd had, uit te voeren: een Nederlandse ko-

lonie te stichten aan de Kaap de Goede Hoop. De Kaap de Goede Hoop heette eerst Capo Tormenoso, omwille van de hevige stormen die er woelden. Koning João II van Portugal herdoopte de Capo Tormenoso in Capo de Bona Esperanza, omdat hij hoopte achter deze kaap nieuwe wingewesten te ontdekken.

DE ORANJEVLAG WAPPERT OVER AFRIKA

De Hollandse, Engelse en Portugese schepen die naar Indië voeren, deden verse voorraden water, vlees en groenten op in de Portugese nederzetting op het eiland Sint-Helena (waar Napoleon in ballingschap overleed). Maar de Hollanders voorzagen moeilijkheden met de Portugezen en keken uit naar een eigen tussenlandingshaven. Van Riebeeck had de Kaap de Goede Hoop voorgesteld, en zijn voorstel was door de Hoogmogende Heren Zeventien aanvaard.

Op Kersdavond 1651 liechten drie Compagnieschepen het anker te Texel en zetten koers naar het zuidelijk punt van Afrika. Op 6 April van het daarop volgend jaar, nu drie eeuwen geleden, lieten ze het anker vallen in de Tafelbaai en zetten er sloepen uit om aan land te gaan en de omgeving te verkennen. Commandeur Jan van Riebeeck plantte de Oranjevlag aan de Kaap de Goede Hoop, waar de Compagnieschepen vroeger reeds hun brieven in de rotspleten verborgen en waar de terugkerende schepen ze dan wisten liggen en meenamen naar huis.

KAAPSTAD VERRIJST

Tien jaar lang voerde van Riebeeck het bevel over de nieuwe Nederlandse nederzetting. Het waren tien bewogen jaren. Hij moest er steek in gevangende vrede leven met de Hottentotten, die er voortdurend op uit waren alles te stelen wat niet te heet en te zwaar

VAN RIEBEECK TER ERE

ONS BOU'N NASIE, zo luidt het thema van de herdenkingsplechtigheden in de Unie.

300 JAAR ZUID AFRIKA heet de prachtige Memorijum die in ons land afgerold wordt op de Zuid-Afrikaavonden, die overal ter gelegenheid van het derde eeuwfeest van het Kaapland gehouden worden. Wanneer je de kans krijgt haar te zien, laat ze dan niet voorbijgaan!

HET VAN RIEBEECKORATORIUM van Marius Monnikendam werd uitgevoerd te Culemborg (de moderne naam van Culemborg), waar ook een feestweek gehouden wordt.

HISTORISCHE OPTOCHTEN, een herdenking van de Grote Trek van 1836, een Internationale Lantbeurs waren de voornaamste plechtigheden van de luisterrijke van Riebeeckfeesten in Zuid-Afrika.

EEN VAN RIEBEECK-PENNING werd geslagen naar het ontwerp van Maarten Pauw, in opdracht van het Herenkingscomité van Amsterdam. Het handschrift van de penning luidt: « Die advancemente soek, sal geen naerlijghy sparen ».

was. Ze verkochten aan de Hollanders hun vee; maar zagen ze de kans schoon, dan stalen ze dit vee om het opnieuw te verkopen.

Jan van Riebeeck deed rond de Tafelberg moestuin aanleggen, vee kweken in een fort bouwen, dat nu nog bestaat en een der bezdenswaardigheden is van Kaapstad. In 1659 kwam het tot een openlijke oorlog tussen de Hollanders en de Hottentotten. Om zijn nederzetting te beschermen, deed Jan van Riebeeck de Kaap afzetten met een twintig kilometer lange dikke doornenhaag, die op regelmatige afstanden met blokhutten versterkt was. Bij zijn vertrek uit Kaapstad telde de kolonie reeds 1349 blanken. Nu wonen er meer dan een half miljoen mensen in Kaapstad — de moeder van Zuid-Afrika, zoals de Afrikaanders haar noemen — en 2.500.000 blanken in de Unie, die een totale bevolking van 11.000.000 zien tellt.

Van 1662 tot 1667 voerde de stichter van de Kaapkolonie het bewind over Malakka, waar de Britten thans in een uitputtende guerrillastrijd gewikkeld zijn.

Jan Anthonie van Riebeeck overleed op 18 Januari 1677, te Batavia. Hij wordt geëerd als de stichter van de fiere Zuid-Afrikaanse Natie, die door de eeuwen heen haar aard, zeilen en taal trouw bleef.

Johan de Brabander.



DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het Masker heeft zich meester gemaakt van de Tartaarse Helm. Het is gevlucht en heeft Suske en Wiske als gijzelaars meegesleurd...

Alle donders! We laten ons niet afschrikken en achterevoegen hem dadelijk

Jammer dat ik je niet kan vergezellen, de Khan heeft me zo juist teruggeroepen

Maar ik kan een regiment Tartaren met je meegeven

Lambik neemt afscheid van Marco Polo en gaat eropuit om Suske en Wiske te verlossen en de helm weer buit te maken

Nee, het is beter dat ik alleen ga, zo zal hij niet merken dat hij achtervolgd wordt

Lambik bemerkt aan een vernielde brug dat hij op het goede spoor is en wil Jezabel in het water drijven om de rivier over te steken...

Wel, wat betekent dat?

Weeeee!

Ach, ik snap het al. Bang van 't water, hè? Weenniet meer, 't baasje zal dat wel even opknappen

WEEEEEE!

Wat scheelt er nu weer?

Pas toch op! Het puntje van mijn staart werd nat!

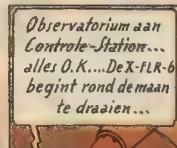
Wanneer Lambik de tegenovergestelde oever bereikt, kijkt Jezabel verrast op...

?

(wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFFE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

De proefraket welke om de maan zal vliegen, werd afgeschoten. Terwijl iedereen druk in de weer is, zoekt kapitein Haddock zijn pijp...



(Wordt voortgezet.)

DE PETROLEUMKOORTS

Renaat en Christiane brengen hun vakantie door bij oom Ben in Amerika. Oom Ben besluit hen mee naar Oil City te nemen, waar hij een petroleumexploitatie wil beginnen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN F. CRAENHALS



Hier vooraan zien jullie de derricks en verder Oil City. Maar, ik beloofde jullie iets ongewoons te laten zien!



Hier zal ik mijn petroleum boren. Ik heb reeds materieel laten brengen... Haha, raar hé, die blaasjes die uit de diepte opstijgen



... en uiteenspatten aan de oppervlakte van het water! Jullie vragen zich af wat dat mag zijn, niet? Kijk goed toe...



Ik strijk een lucifer aan...



... hou de vlam bij het slijk en... ze laait hoog op!... Haha!



Dat is vreemd!... Hoe komt het eigenlijk, oom?



Dat zal ik je uitleggen, jonge man! Deze blaasjes zijn niets anders dan het petroleumgas dat opstijgt. Nu snappen jullie dat het volstaat...



AAA!!!...



En als je een lucifer te lang vasthoudt, verbrand je je vingers!

Ha'Ha'Ha!



Goed, goed. Kom, we gaan naar Oil City om logement te vinden!

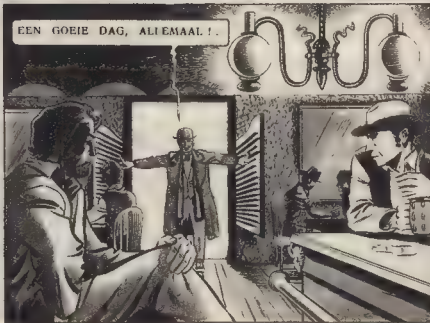


IN GALOP GAAT HET NAAR DE STAD TOE...



Kom, kinderen, we zijn er!...

SALOON



EEN GOEIE DAG, ALTIJDAAL!...

(Wordt voortgezet.)



IEDEREEN kon in ons nummer 17 lezen dat ons lezen niet van jazz houden. Zonder hen ongelijk te geven, willen we toch zeggen dat men hier weinig echte jazzmuziek hoort en misschien vinden jullie het toch wel interessant te vernemen waar de jazzmuziek vandaan komt en hoe ze ontstaan is.

De jazzmuziek is de muziek van de negerslaven, die met haar gesyncopeerde rhythm en overheersende van improvisatie, langzamerhand de gunst van de geëlvende volkeren heeft gewonnen.

DE NEGERS ZINGEN HUN HEIMWEE UIT

DE Oude Grieken en Romeinen hadden slaven, de Portugezen die de Westkust van Afrika verkenden, namen negers mee naar huis. Aanvankelijk werden ze voorkomend behandeld, later waren het gewoon «slaven» d.w.z. «zaken» waarmee men naar willekeur omsprong. De oorspronkelijke bewoners van Amerika waren de Roodhuiden, doch zij werden door de kolonisatoren (eerst Spanjaarden, dan Portugezen, later de andere Europese mogendheden) uitgemoord, verjaagd en weggesleept. De negers kwamen in hun plaats de blanken dienen en het land bevolken. Naar verlied werden de eerste van die sukkelars in 1619, te Jamestown, in Virginia, afgezet door Hollandse schippers, in ruil voor levensmiddelen. Duizenden negers werden uit hun Afrikaans geboorteland weggesleept, in het ruim van vulle, oude schepen gestopt en als slaven verkocht in de Nieuwe Wereld.

Tijdens hun werk voor de blanken zongen die negers hun zwaarmoedige, eenvoudige melodien, die veel gelijkenis vertoon-

den met de onomatopeen (1) gezongen door de pagaaiers op de meren van Kongo. De Afrikaanse negers klampten zich vast aan de zeden en gebruiken van hun vaderland doch, na een tijd, ondergingen zij fataal de invloed van het vreemde land, vreemd klimaat, het contact met vreemde volkeren, vreemde talen en zeden. De negers vergaten hun moedertaal om deze van hun meesters (Britten, Spanjaarden, Fransen, al naar gelang de streek) te spreken. De negers spraken deze talen met hun keelstem vol zachte en ook metaalharde klanken. Zij kneedden en hervormden de taal van hun meesters, «ontwrichtten» ze naar hun eigen tongval, zodat ze totaal nieuwe en vreemde accenten en intonaties kreeg. Zoals de negers de taal van hun meesters hervormden, zo hervormden zij ook de Europese melodien. Zij trachtten deze aan te passen aan hun gamma's (van 5 noten) en de rijke, obsederende rhythm van hun heim.

DE NEGERS KUNNEN NIET SLAAFS NABOOTSEN

OF de negers nu godsdienstige zangen uitvoerden in de kerk, marmuziek speelden bij een begrafenis, quadrilles, scottish of mazurka's afdreunden, alle muziek veranderden zij op hun eigen wijze. Hun bedoeling was heel zeker de muziek van de blanken na te bootsen, doch zij konden zich niet ontdoen van de gewoonten van hun eigen ras. Het is uit de onbekwaamheid tot juiste weergave, dat de «negrospiruals» (godsdienstige zangen), de «blues» (weemoedige zangen) en de «ragtime» (dansmuziek) geboren zijn. Uit de samensmelting van deze drie, vormde zich stilaan de muziek, die men thans «jazz» heet.

DE VIOL IS «DES DUIVELS»!

DE nieuwe muziek wordt niet alleen gekenmerkt door haar rhythm en typisch Afrikaanse accenten, doch ook door de keuze van de gebruikte instrumenten. De keuze van deze instrumenten werd in de eerste plaats bepaald door de geringe middelen waarover de slaven beschikten en

ook door zekere reglementen. In de beginne hebben de negers, die er behoefte aan hadden muziek te maken, wellicht een leeg vaatje met een schapenvel bespannen als trommel gebruikt. Een soort gitaar met drie koorden (de voorloper van de banjo) kenden zij, evenals de xylofonen gemaakt van kallebassen. Toen de slaven zich tot het Christendom bekeerden, gaven de missionarissen hen beter afgewerkte instrumenten: de trommel, de hoorn en een soort van mondharmonika (een stalen tongetje dat men tussen de tanden liet trillen). Een wet verbod n.l. in 1675 het gebruik van de viool als zijnde een «instrument des duivels».

De drie vermeide instrumenten vormen de kern van het primitieve (en ook van het klassieke) jazzorkest. De «hoorn», het voornaamste zanginstrument, werd pas in 1920 vervangen door de trompet. De «trommel», die het rhythm onderstreept, groeide uit tot de batterij met cymbalen en tamboerijnen, die we thans kennen en uit het stalen tongetje groeide de trombone (ook schuiftrumpet genoemd).

De negermuzikanten konden geen noten lezen en eenleider improviserde zijn partij met gedrist en gevoel en... de jazz was geboren met al zijn huidige karakteristieken.

We mogen dus besluiten, dat de jazz de originele muziek is van de negerslaven van Amerika die, daar ze geen muzikale ontwikkeling hadden, de melodien van de blanken interpreterden op hun eigen wijze, met hun Afrikaans rhythm en toonladder. Uit de samenstelling van de blanke en de negermuziek werd een nieuwe muzikale formule geboren, die heel de wereld veroverde.

(1) Woordvorming door klanknabootsing.



LIJST VAN DE PREMIES

- | | | |
|--|-----------|-------|
| 1. Reinaert de Vos (prentjes van 1 tot 196, verdeeld in 5 reeksen 40 prentjes) | Per reeks | 50 p |
| 2. Decalcomanies KUIFJE, Boekje A, 15 onderwerpen | | 50 » |
| 3. Id., Boekje B, 22 onderwerpen | | 50 » |
| 4. Prentkaarten KUIFJE, Omslag 5 verschillende versieringen | | 70 » |
| 5. Schrijfpapier KUIFJE | | 80 » |
| 6. KUIFJE's wimpel in 3 kleuren | | 100 » |
| 7. Foto's PRINS BOUDEWIJN (foto's van 1 tot 10 uitgept) | Per reeks | 100 » |
| 8. Portefeuille KUIFJE (in cuir-leine met als versiering KUIFJE en BOBBIE) | | 200 » |
| 9. Bloc-noten KUIFJE | | 250 » |
| 10. KUIFJE's puzzel (in hout) | | 350 » |

DE KUIFJE'S BON

- 11 KUIFJE's puzzel (groot model) 500 »
 12. Blokjespelt KUIFJE 500 »
- en bovendien de prachtige KUIFJE's CHROMO's van de reeks ZIEN EN WETEN :
 Vliegtuigen : reeks I
 Luchtzeppen : reeks I.
 Spoorwegen : reeks I.
 PER REEKS : 125 p.
- OPGELET!**
 Andere premies die deze van onze lijst zijn er NIET.

OPGELET!

1. Frankier jullie brieven en pakjes behoort. Indien je twijfelt, vraag dan aan de bediende van het postkantoor: hoeveel zegels je moet kleven. Het zal je een boete besparen en het opsturen van je premie niet vertragen!
2. Tel je punten zorgvuldig. Iedere onvolledige zending zal geweigerd worden.
3. Vergeet je naam en adres niet en schrijf beide in **DUIDELIJKE DRUKLETTERS**.
4. In dit nummer vind je een KUIFJE's Bon. Voeg hem bij je collectie!

GOED NIEUWS!

Op de olieën PRINSOR van Palmadina staat er thans een KUIFJE's BON!



Signor Barelli

OP NUSA-PENIDA

Moreau, Barelli en de gouverneur van het eiland Nusa Penida zijn er in geslaagd de smokkelaars in verdovingsmiddelen, die in de tempel van Boegi Woegi overvonden, over te brengen.

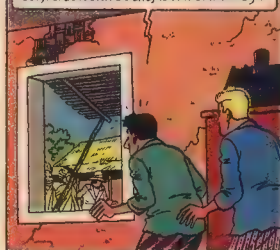
TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

Maar, verduiveld! De chef is er niet meer bij!

Wat hapert er, gouverneur?

Plaats een wacht bij de overige gevangenen. Wij gaan terug naar het woud, die kerel moet gevonden worden!



Hier was het ongeveer dat hij ontnapte

Haha, ik geloof dat ik weet waar die schurk zich schuilhoudt! Zie je die knekelombe daar?

Wind je niet op! Ik geef me gewonnen, het helpt niet me nog langer te verzetten. Daar heb je overschot van gelijk in, Brasser. Vooruit, volg ons!



Enige tijd later...

Ziezo, nu zijn we allemaal gezellig bij elkaar en we gaan die heren ontmaskeren!

Ba, hun front is nog lelijker dan hun masker! Zeg eens, Brasser, hoe jij met die kerels in kennis gekomen bent. Vertel ons hoe die tempel-historie in mekaar zat...

Deze heer was de baar van die twee lieve zeelui. Tijdens de tocht met de Haa! naar Nusa Penida, luisterde ik hun gesprek af. Ik wist spoedig dat het opiumsmokkelaars waren en dat zij in geldverlegenheid zaten. Ik gaf hun geld op voorwaarde...

Op voorwaarde dat zij ons overboord gooiden, niet?



Maar, een inspecteur van de veiligheid krijg je niet zo gauw klein. Ik kan je verhaal voorzetten: Eens te Nusa Penida maakte je kennis met de baas en zijn helpers, je riep jezelf uit tot benedeider en je organiseerde een opium-bedrijf op grote schaal

Inderdaad! Fijn bedacht, hé! Ik wist dat de inlanders der omliggende eilanden de afgod Boegi Woegi kwamen vereren. Ik gaf dus de oude afgod een stem en wij kleden den ons als priester. De sprekende afgod maakte een diepe indruk op de inboorlingen, die opium offerden, zoals de god het beval...

Inspecteur, Moreau? Een brief voor u!

Een brief? Voor mij?

Jij was het die de slangen op ons afstuurde. Maar je ziet, onkruid vergaat niet!



(Wordt voortgezet.)



DE MAN MET DE STALEN HANDEN



Bandieten hebben al de inwoners van Patville gevangen genomen en verplicht goud te delven. Yannick en haar zoon Joe zijn eveneens de gevangenen van de Man met de Stalen Hands...

De Man met de Stalen Hands komt de grot binnen.



Ik ben de meester hier! Jullie zijn mijn slaven en ik zal jullie allemaal breken als deze ijzeren staaf!



De man verbergt het dier in de mijn

Blijf hier, Robin, want als ze je bemerken zullen ze je doden.



Joe wordt bij z'n moeder gebracht.

Moeder!

Jongen!



Robin voelt dat er gevaar dreigt, hij springt tussen de benen van de man die het evenwicht verliest...



Robin loopt door het kamp, staat plotseling stil, besnuffelt de grond, en schiet dan als een pijl uit een boog naar een groep arbeiders.



Woedend schiet hij op de hand, doch mist...



Knorrend en kwispelstaartend van blijdschap vliegt hij tegen de benen van een gevangene: zijn meester.

Robin!



Helaas! Een bewaker heeft alles gezien en richt zijn colt op het dier.



Hallo! Schiet niet! Dat beest kan ik gebruiken!



De Man met de Stalen Hands komt met Robin...



Nu ga je je man schrijven, dat hij je moet komen redden!



Nooit! Je wilt hem in een valstrik lokken!...

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Teksten van
KAPPA ED EFFE

Rob, Hans en Pieter zijn onafscheidbare vrienden. De vader van Hans werd van diefstal beschuldigd en aangehouden. In werkelijkheid is de broer van Rob schuldig. Deze laatste kent de waarheid en heeft groot verdriet...

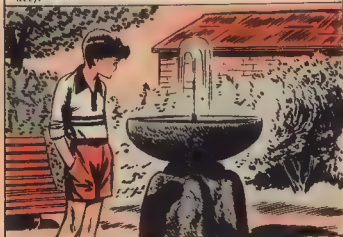
Tekeningen van
R. POLESE

'S MORGENS WORDT ROB WAKKER TUSSEN DE PUINEN



HET ONTWAKEN IS PIJNLIJK, WANT. HET ROEPT HEM OPNIEUW HET GEDRAG VAN ZIJN BROER EN HET VERDRIET VAN HANS VOOR DE GEEST. HIJ DURFT NIET NAAR HUIS TERUG KEREN.

Met een loodzwaar hart slentert hij naar de plaats, waar hij met zijn vrienden een paar dagen te voren gespeeld heeft



EEN UUR LATER...



Hoe gaat het met de colonel, mevrouw? We zien hem niet meer

Hij is ziek. Hij heeft sedert een paar dagen de... de... ach, ik kan de naam van de ziekte niet onthouden!...

Dan moet het wel erg zijn. Helaas, een mens krijgt altijd een ongeluk als hij er het minst aan denkt.



Dat is waar!

DAT GESPREK GEEFT ROB HET IDEE ZIJN OUDE VRIEND COLONEL BARGAUX TE GAAN OPZOEKEN.



Het is vriendelijk van je me te komen opzoeken, Rob!... En hoe gaat het met je? Scheelt er wat? Je ziet er zo bezorgd uit. Vertel me eens wat er je op het hart ligt.

O, het is niets. Ik heb straf gekregen op school...

OP HET LAATSTE OGENBLIK DURFT ROB ZIJN OUDE VRIEND NIET VERTELLEN WAT HEM DRUKT. HIJ GAAT DROEVIG DE TRAPPEN VAN HET GROTE HUIS AF EN SLENTERT VOORT...





DE RING VAN GIBIL



Henk, Leentje en Elemir van Zwabberdam zijn op het eiland Pasjoetan aangekomen en ontmoeten er een reusachtige oermens. Leentje denkt dat zij de situatie moet redden en rolt een rotsblok naar beneden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING



De rotsblok zou Elemir gekraakt hebben als een tuifer, indien de gigant zich niet had omgedraaid en...



Ha, m'n beste vriend, hoe moet ik je danken! Dat herinnert me aan 't spreekwoord: Men heeft dikwijls een zwak... hm hm... welke illustratie heeft dat ook weer geschreven?



Jij bent zijn vriend geworden en nu gaat hij Leentje vermoorden daar hij meent, dat ze naar jou hoofd mikte!



Vooruit! We moeten dat beletten!



HULP!... HULP!... HENK!...



Schiet vooral niet! Je zou Leentje kunnen raken!



Terwijl onze vrienden de achtervolging inzetten en het leven van Leentje op het spel staat, baadt het centrum van het eiland in een vreemde, rose nevel, waaruit men 'n toren ziet oprijzen...



Boven in deze toren, in een kant vertrek, staat een lange, magere gestalte, blijkbaar een hogepriester, voor een getraliede kuilt...



Hij laat een voorwerp door de tralies vallen...



Onmiddellijk daarop staat hij te midden van een dichte rook, waarin zwarte draken kronkelen...



De rook wordt dichter en glijdt over een muur, waar hij een soort van ronde scherm vormt...



De magere man strekt de handen uit en... nauwelijks heeft hij dit gebaar gemaakt of zijn gezicht, tot dan toe onbeweeglijk, vertrekt van angst en in zijn opengesperde ogen staat de vrees te lezen... Wat ziet hij?

(wordt voortgezet.)



Louison BOBET

IN Bretagne, op 40 km. van Rennes, werd Louison Bobet geboren op 12 Maart 1925 als zoon van een bakker. Louis was nauwelijks twee jaar oud, toen hij reeds kon fietsen en met zijn vader korte uitstapjes maakte. Toen hij dertien was, zei hij de lagere school vaarwel en leerde in de bakkerij van z'n vader de deeg kneden en goudbruin bakken. Hij hielp ook z'n moeder en als beloning voor z'n vijfde, mocht hij naar het vliegveld gaan om de luchtdoop te ontvangen. Daarmee was Bobet geweld in zijn nopjes, want hij hield van alle sporten. Hij speelde knap voetbal, was de ster van de ping-pongclub en toen hij van zijn vader een echte renfiets kreeg, begon hij zich dadelijk verwoven te oefenen. De eerste koers voor onafhankelijken waaraan hij deelnam, eindigde hij als tweede, slechts geklopt in de sprint.

BOBET STEEKT DE EERSTE PLUIMEN OP ZIJN HOED !

JAMMER genoeg brak de oorlog uit en de jonge Bobet moest er genoegen mee nemen het brood per fiets uit te dragen. In 1942 nam hij deel aan een regionale koers. Zijn vader volgde per auto om hem met raad en daad bij te staan, en alhoewel Bobet veel tijd verloor om een lekke band te herstellen, won hij de koers. Dat was zijn eerste overwinning.

De heb ik aan jou te danken, vader, zei Louis Bobet na afloop van de wedstrijd.
Dan moest Louis onderduiken en vervolgens werd hij gemobiliseerd. Pas na zijn diensttijd kon hij weer ernstig gaan oefenen. In de grote koers voor het kampioenschap van Bretagne werd hij door Scardin op het nipertje geklopt. Hij nam deel aan het Kampioenschap van Frankrijk voor onafhankelijken en won deze wedstrijd op schitterende wijze in de sprint. Op twee en twintig jarige leeftijd was hij kampioen van Frankrijk! Daarna lachte het geluk hem werkelijk toe en hij oogste succes op succes in de Grand Prix de Cannes, de Six Provinces in Roubaix. Deze grote koersen leerden hem ook « de stiel » tot in de puntjes. In de wedstrijd Boucles de la Seine behaalde Bobet nog een mooie overwinning en werd aangeduid om deel te nemen aan de Ronde van Frankrijk.

Z'ON « RONDE » IS GEEN PEULSCHILLETJE

DAT er tussen een gewone wegrit en de Ronde van Frankrijk een hemelsbreed verschil is, moest reeds menig renner ontdekken! Wanneer men dan ook nog de driekeurige trui draagt en speciaal in het oog gehouden wordt, zijn de ritten nog lastiger. In zijn eerste Ronde had Bobet veel te lijden van dorst en hitte en kreeg bovendien de ene lekke band na de andere. Toen hij de Col de Vars afreed, viel hij ongelukkig en moest opgeven. Hij keerde terug naar zijn geboortedorp en zag zich gedwongen een rustkuur te doen.

In 1948 nam de « championnissimo » Gino Bartali deel aan de Ronde en kreeg reeds na de eerste rit de gele leiderstrui. Maar niet voor lang, want de Fransen hielden een oog in het zell en te Nantes, na de derde rit, kreeg Bobet de zo begeerde gele trui. Louis Bobet nam er geen vrede mee zijn plaats te behouden, hij trachtte ook zijn voorsprong te vergroten. Maar, dat is erg vermoelend! Bobet kreeg bovendien zweren en moest ondanks al zijn moed en energie, de eerste plaats afstaan aan Gino Bartali, die zoals jullie misschien nog weten, de Ronde won.

KAMPIOEN VAN FRANKRIJK

IN 1950 nam Bobet te Monthéry deel aan de grote wedstrijd voor het Frans kampioenschap. Hij voelde zich sterk en zeger. De voorlaatste ronde deed hij in gezelschap van Camille Dangillaume en Antonin Rolland. Drie flinke renners die alle

arte hoopten de overwinning te behalen. Dangillaume werd aangereken door een valgoet en moest naar het hospitaal gevoerd worden. Bobet won de rit en was meteen kampioen. Na de aankomst ging hij dadelijk naar zijn gewone vriend Dangillaume om hem de prachtige ruiker, die hij als overwinnaar gekregen had, aan te bieden. Enkele dagen later nam Bobet deel aan de Ronde van Zwitserland en verloor er de dood, van zijn vriend.

Voor de Ronde van Frankrijk 1950, waren de grote sterren van de wielerswereld opgekomen: Gino Bartali, Magni, Ferdi Kubler. Na de eerste ritten bleek duidelijk dat de Ronde tussen « De Vier Groten » zou uitgevochten worden. Dan volgde het Incident Bartali-Magni en de Italianen verlieten de Ronde. Het duel Kubler-Bobet werd daarna door ieder sportliefhebber met spanning gevolgd. De Zwitser won, hij was de sterkste.

Het wielersizoen 1951 werd door Bobet op schitterende wijze ingezet met het Criterium du Printemps, Boucles de la Seine en vooral met de rit Milaan-San Remo waar een Fransman, voor het eerst sedert vijf en twintig jaar, de overwinning behaalde. Het was Louison Bobet! In het Kampioenschap van Frankrijk triomfeerde hij vóór zijn vriend Barbotin en dan begon opnieuw de grote Ronde. De Zwitser Koblet was echter van de partij! Bobet, moe van de inspanningen geleverd tijdens de vorige wedstrijden, trachtte zich te weren, maar tevergeefs.

De Zwitser bleek heer en meester in de bergen en op de baan.

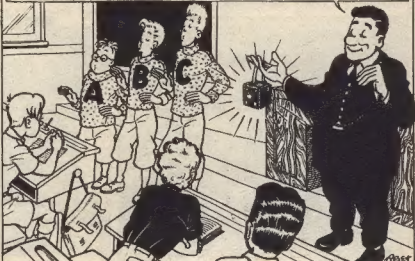
De Ronde van Lombardije won Bobet echter prachtig, indien men bedenkt dat hieraan renners als Coppi, Bartali, Kubler, Koblet en de beste Belgische specialisten deelnamen.

EENVOUDIG EN SYMPATHIEK

BOBET is een volmaakt kampioen; hij kan heel snel rijden en heeft een groot uithoudingsvermogen. Hij rijdt ook verstandig. Hij kent de fouten die hij maakte tijdens een wedstrijd, en trakt hieruit de gepaste gevolgtrekkingen. Na iedere rit schrijft hij dan ook nauwkeurig op wat hij gedaan heeft en hoe hij het eigenlijk had moeten doen. Zo werpt iedere wedstrijd vruchten af voor de toekomst.

Bobet is eenvoudig, eerlijk en goedhartig. Hij is altijd opgewekt, weet met kinderen om te springen en zal nooit een foto of handtekening weigeren. Hij hoopt ook dit jaar het Kampioenschap van Frankrijk te winnen en zet er alles op ook de Ronde te winnen. Daarvan droomt hij reeds sedert 1947 en hij zal zich alle moeite en alle inspanningen getroosten om die droom te verwerkelijken. Dit jaar trok hij de bergen in om te genieten van lange skitochten en de rust in gezonde berglucht. Het is een kuur die reeds vele atleten te goed kwam en het schijnt Bobet ook flink te zijn gekomen, vermits hij reeds de koers Paris-Côte d'Azur won en zich onderscheidde in de Ronde van Vlaanderen. Volgens sommige sportjournalisten was hij er de heer en meester van, maar hij had pech en Roger Decock stak de pluimen op z'n hoed.

De leeraar: Neem een voorbeeld aan de broeders A, B en C. Het is dank zij hun Gevabox, waarvan ze op het geknipte ogenblik gebruik wisten te maken, dat ze een plumpje kregen. Doe zoals de broeders A, B en C: Neem steeds en overal je Gevabox mee en zeg niet dat je geen mooie foto's kunt maken, vermits het volstaat te schrijven aan de **GEVABOX PRODUCTEN N.V.** Publiciteitsdienst - 206, Begtstraat, 27, Mortel-Anwerpen, om gratis een interessante handleiding te krijgen. **SCHRIJF NOG VANDAAG!**



ETEN

BOVEN EN BENEDEN
DE MOERDIJK
HOLLAND BELGIE

Boter	...	27 kg.	87 kg.
Margarine	...	17 »	8 »
Melk	...	191 l.	99 l.
Kaas	...	5 kg.	5 kg.
Eieren	...	63 »	235 »
Vlees	...	34,4 kg.	40,8 kg.
Vin	...	9,3 »	5 »
Fruut	...	48,4 »	53,1 »
Aardappelen	...	130 »	149 »
Koffie	...	1,6 »	5 »
Alcohol	...	3 l.	13 l.
Bier	...	10,9 »	125 »

(Deze cijfers gaan over een jaar.)

GLOBETROTTERS

Amsterdam-Rome



DE Engelsman Fred G. Kendall-Husland is een der voornaamste Engelse globetrotters. Sinds 1939 heeft hij reeds meer dan 100.000 km. te voet afgelegd. Verleden jaar legde hij tweemaal de afstand Amsterdam-Rome heen en terug te voet af. Naast zijn moedertaal spreekt hij ook viertal Italiaans. Hij werd tijdens het Hellig Jaar door de Paus in audiëntie ontvangen. Fred G. Kendall-Husland lift wel bij gelegenheid. Zo'n man moest zijn memories schrijven!

Amsterdam-Kaapstad

DE veertigjarige Amsterdammer Frits De Deuling heeft een voetrans ondernemen van Amsterdam naar Kaapstad. Deuling verklaarde vóór zijn vertrek dat hij liever stierf dan te liften. Een gemiddelde afstand van 45 km. per dag aanziet hij als een goede tijd. In 1950 ging hij te voet naar Rome in drie en zestig dagen zonder een enkel hulpmiddel. Hij keerde ook te voet terug. Hij lift last had van eksterogen is ons onbekend.

GRATIS NEW YORK...
HEEN EN TERUG

EEN drie en vijftigjarige Fransman, Curly, uit Le Havre, werd tot een maand gevangenisstraf veroordeeld om zonder betalen met het passagierschip lie de France over en weer naar New York te zijn gevaaren.

Curly verwelste zich — hij was reeds gepensionneerd — en op zekere dag stapte hij aan boord van de pakettboot lie de France, gekleed met het witte jasje dat de bedienenden van de pakettboot dragen. Aan boord verborg hij het jasje en mengde zich onder de passagiers. De nachten bracht hij door op het wandeldiek. Als men hem vroeg waarom hij zijn hut niet betrok, antwoordde hij dat hij last had van asthma en de hut hem te benauwd was. Hij leefde van broodjes die hij aan de bar kocht. In New York trok hij zijn wit jasje weer aan en slaagde er in onopgemerkt aan wal te geraken. Hij vond echter geen werk in Amerika en toen zijn geld na een maand verleerd was, vond hij er niets beters op dan op dezelfde goedkope manier terug naar Frankrijk te varen. Alles verliep weer vlot, maar bij het verlaten van de pakettboot te Le Havre werd hij door de Franse politie gesnapt... Schone liedjes duren niet lang.

* UIT DE VIER *
WINDSTREKENEEN DODENDE STRAAL
IN DIENST VAN HET LEVEN

TJIDENS de oorlog werd er veel gesproken over een dodende straal die de motoren van de vliegtuigen in de lucht zou doen stil vallen. Thans doen de Duitse spoorwegen proefnemingen met een dodenstraal die op de locomotieven zou aangebracht worden en in werking gesteld voor de twintig duizend onbewaakte overwegen van West Duitsland. De uitvinder, een ingenieur uit Kiel, heeft verklaard dat de machinist een elektrische straal zal kunnen uitzenden die de motoren van de auto's en moto's tijdijk zal doen stil vallen. 'n Fijne uitvinding ook voor de politie!...

EEN VAREND KLOOSTER

MEN meldt uit Vaticaanstad, dat er weldra aan de Franse Atlantische kust een varend klooster zal in zee atken, met monniken die geestelijke hulp en bijstand zullen brengen aan de Franse vissers. Het plan voor dit varend klooster gaat uit van de deken van de Bretoense kathedraal van Quimper. Negen maanden achtereenvolgens zullen de vissers-monniken op zee verloeven en er niettemin een aangepaste kloosterregel volgen. Tijdens de overige drie maanden zou het drijvend klooster aan wal liggen om de monniken de gelegenheid te geven een retraite te maken. Voor wanneer een vliegend klooster?



NEW YORK - SANTA FE - RIO DE JANEIRO - SINGAPORE - BATAVIA - SAMARANG - SHANG HAI

De grenscier VICTORIA
presenteert...

DE TIJGERKOOI

Luister goed, stuk politiecommissaris, indien je me niet vrij laat uitgaan, gooi ik Miss Lola voor mijn tijgers. Kies!



Wat gedaan? Ik kan zelfs niet schieten!
Hou hem bezig, commissaris, ik heb een idee!



Mijnheer Trevor, u bent toch vroeger temmer geweest? Wel, u opent de kooi en grijpt Miss Lola als ik »hop« roep!



(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN EDGARD-P. JACOBS

Op het ogenblik dat Blake en Mortimer zich in de kamer van Horus verloren waanden, te slijk Abdel Razeq binnen gekomen. Deze laatste vertelde hen de geschiedenis van Achnaton en onze vrienden zien beelden uit het verre verleden oprijzen voor hun geest...



Het gevaar was groot. De demonische Orluk was erde man niet naar, terug te schrikken voor een heilighennis. Sedert Merita, had het geheim van Achnaton, zulk'n gevaar niet moeten trotseren. Ik, Abdel Razeq, of beter Khematon, de laatste hogepriester van de heilige cultus, waakte. Ik zal de Wag van de Ingewijde "Blijven" te waken tot er een regering van rechtvaardigheid en licht komt!



Terwijl de mysterieuze Egyptenaar zijn verhaal beëindigt, trekt de rook stilaan op

Wat 'n vreemde en heerlijke visioenen!

Ik heb het gevoel dat ik met een tijd-machine het verleden exploreerde...



Nu moeten we scheiden. Neem dit professor Mortimer, en bewaar het als herinnering...



Khematon legt in de hand van Mortimer een zware gouden ring met een eigenaardig, gegraveerde steen verliet



Dat is het enige waterje van dit avontuur zal overblijven, want... je moet alles vergeten. Ik voldeed jullie gewettigde nieuwsgierigheid, omdat ik wist dat jullie eerlijke mensen zijn. Het geheim waarover ik moet waken is echter te belangrijk om het iemand toe te vertrouwen...

Wat wil je zeggen? En Orluk?

Onmogelijk! We moeten die man in handen van de politie geven!



Vrees niet, Gods gerechtigheid trof hem reeds. Kijk...

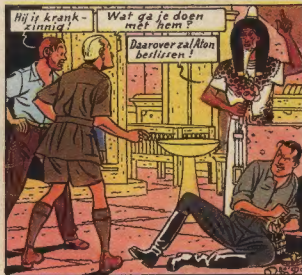
Wat doet hij daar?

O... maar...



Orluk zit met omzoele blik aan de voet van de sarcophaag en rept haar automatisch met de luwelen, die hij zolang begeerd heeft...

Hahaha! In de schaduw van de grote god Narmakhis... is er... goud... goud... veel goud...



Hij is krankzinnig!

Wat ga je doen met hem?

Daarover zal Aton beslissen!



In jullie geheugen zal worden uitgewist al wat er gebeurde sedert jullie aankomt in de martaba... Vergeet!... VERGEET!... VERGEET!...



Blake en Mortimer voelen zich overweldigd door de slaap. Ondanks hun inspanning glijden ze langzaam in een toestand van bewusteloosheid...

VERGEET!!!



Het lijkt hen alsof er eeuwen verlopen... Eindelijk worden ze wakker...

Oei m'n hoofd!

Waarben ik?



Blake en Mortimer spannen zich vreemd in om hun gedachten bij elkaar te rapen... plotseling schreeuwde de professor:

Blake! Kijk... ginds...

(Wordt voortgezet.)